

عنوان مقاله:

کرامت انسانی و نقد مبنای حقوق بشر

محل انتشار:

دوفصلنامه یافته های فقه قضایی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سید محمد موسوی - آمر دیپارتمنت جزا و جرم شناسی، دانشگاه المصطفی - کابل

خلاصه مقاله:

کرامت انسانی در اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد بین المللی به نحوی مطرح شده و بسیاری بر این باورند که اسناد حقوق بشر بر اساس کرامت انسانی شکل گرفته است. بنابراین بررسی مبانی حقوق بشر از این حیث، یک ضرورت پژوهشی است. هدف این پژوهش بررسی معیار حقیقی کرامت انسانی و جایگاه آن در اعلامیه حقوق بشر است که با روش تحلیل و بررسی انتقادی مبانی حقوق بشر، با استفاده از منابع فقهی و حقوقی است. یافته های تحقیق نشان می دهد که حقوق بشر، با معیار اصلی و حقیقی کرامت تدوین نشده است؛ زیرا معیار و مبنای کرامت، از دیدگاه حقوق بشر، اومانیزم و خردگرایی است که انسان ذاتا، توان اندیشیدن و تصمیم گیری دارد و از آن جهت که انسان است غایت و هدف تمام رفتارهای حقوقی قرار داده شده است؛ اما به ابعاد معنوی در حقوق بشر توجه نشده است و تنها از بعد مادی حقوقی را برای بشر تدوین نموده اند. معیار حقیقی کرامت، داشتن روح و خلافت الهی انسان است. در این مقاله معیار حقیقی کرامت تبیین و با دلایل نقلی و عقلی ثابت شده که انسان تنها استعداد کرامت را دارد نه این که انسان در هر حال دارای کرامت باشد.

کلمات کلیدی:

کرامت انسانی، معیار کرامت، حقوق بشر، اومانیزم، خردگرایی، فردگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845003>

